

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Drachmann: Jeg tillader mig at foreslå, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Staining: Da det forekommer mig urimeligt at dele Forhandlingerne angaaende Erhvervskrisen i flere forskellige Udvalg, tillader jeg mig at foreslå at henvise det nu behandlede Lovforslag til det Udvalg, der tidligere paa Dagen er nedsat angaaende Forslag til Lov om midlertidige Foranstaltninger til Støtte for Industri og Haandværk.

Dahlgaard: Jeg tillader mig at anbefale det ærede Medlem Hr. Stainings Forslag.

Himmelstrup: Jeg skal tillade mig at anbefale at stemme for det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Drachmann har stillet.

Hermed sluttede Forhandlingen om Lovforslagets Henvisning til Udvalg.

Drachmanns Forslag om at henvise Lovforslaget til et særligt Udvalg vedtoges med 48 Stemmer mod 38.

Dermed var det af Staining stillede Forslag bortfaldet.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Skattelempelse for visse Beboelsesejendomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2355; Forelæggelsen findes i Tidenden Sp. 326).

Første Næstformand (Pinstrup): Under Forhandlingen om dette Lovforslag vil ogsaa de to sidst paa Dagsordenen opførte Sager kunne omtales.

Sagen sættes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Hauge): Det Lovforslag, her foreligger til Behandling, er, naar undtages et Par Datoændringer, enslydende med et Lovforslag, som jeg paa mit Partis Vegne forelagde her i Folketinget den 6. April 1927. Da Sagen

saaledes har været forelagt for Rigsdagen tidligere og har været til første Behandling, skal jeg indskrænke mig til at præcisere, hvad Forslaget gaar ud paa, og hvorfor det stilles.

Lovforslaget er formet som et Kriseforslag. Det er tidsbegrænset, og det omfatter kun de Ejendomme, der er opført eller bliver opført i den Tid, der er paavirket eller kan ventes at blive paavirket af Højkonjunkturen. Der er kun Tale om Skattelempelser for Beboelsesejendomme, og Bestemmelserne herom findes i Lovforslagets §§ 1 og 5. Det bestemmes i § 1, at indtil Udgangen af Skatteaaret 1942—43 er Beboelsesejendomme, som er taget i Brug efter 1. Januar 1918, fritaget for Ejendomsskyld til Stat og Kommune — ikke for Grundskyld, men for Ejendomsskyld —, saafremt Lejlighederne i de paagældende Ejendomme ikke hver for sig udgør et Bruttoflademaal af over 120 m², hvilket vil svare til en god rummelig 4 Værelsers Lejlighed. Findes der i saadanne Beboelsesejendomme andet end Beboelsesrum — det kan jo tænkes —, saasom Lagerrum, Værksteder, Fabrikslokaler, Butikker o. s. v., samt Lejligheder af et større Bruttoflademaal end de 120 m², skal der foretages en særskilt Vurdering af Ejendommen, og der kan saa kun gives Skattelempelse for den Del af Ejendommen, hvori er anbragt disse Beboelsesejendomme paa under 120 m². — I § 5 er det foreslaaet, at de Bestemmelser, som jeg her har skitseret, som findes udformet i § 1, ogsaa kommer til Anvendelse overfor andre Ejendomme, nemlig saadanne, som opføres inden 1. April 1933, og de Skattelempelser, der gives for de Ejendomme, der opføres inden den Tid, gælder i samme Tidsrum, indtil Udgangen af Skatteaaret 1942—43.

I Lovforslagets §§ 2, 3, 4 og 6 findes der detaillerede Bestemmelser om, hvorledes man skal gaa frem ved Vurderingen, og hvorledes Loven i det hele taget skal anvendes.

Forholdet bliver altsaa det, at alle de Beboelsesejendomme, der er taget i Brug efter 1. Januar 1918, fritages fra nu af og til 1944, altsaa i 15 Aar, for Ejendomsskyld baade til Stat og Kommune, og alle tilsvarende Beboelsesejendomme, der bliver paabegyndt inden 1. April 1933, fritages ligeledes for Ejendomsskyld til Stat og Kommune, altsaa i en Periode fra 10 til 15 Aar, alt efter som de nu bliver opført, fra nu af og indtil den Frist, indenfor hvilken de kan komme i Betragtning.

Lovforslaget er, som jeg allerede har